

ՎԱՐԴԱՆ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ

Դարձե՛ք էջեր հին պատմութեան ողբ ու սուգի,
 Փակ մընացե՛ք Վասակներու գի՛րք գունաթափ:
 Վրհասութեան ու վասութեան յու՛ւեր, մէկ դի՛,
 Զի մաքրաւոր սեսիլֆի պէս անհո՛ւն անափ,
 Շրե՛քքն անա դիւցազնագեղ Վարդանանցի:

×

Խոր դարերու ծոցէն ժայթփող ձայնն հերոսին
 Բա՛մբ անկորուս՝ դեռ միջոցին մէջ կը քրքռա՛յ...
 Իբրեւ պատգամ ազգապահպան հակասումին
 Ու կը յուզուի՛ն դարերն անցեալ, մինչ ապագայ
 Դարերն իրա՛ր կը փոխանան Յուր Քաջին...:

×

Բանա՛նք այսօր մագաղաթներն ուր եղիւէն
 Կո՛ղէ հերոսն իր գրիչով ոսկեփետուր...
 Ներքընչե՛նք օդն Սևարայրի եւ ժայռերէն
 Լըսե՛նք կարկաչն արձագանգին արեւալուր,
 Հաղորդըւին այդ խորհուրդին մէջ լուսեղէն:

×

Այս ցեղին մէջ Վարդաններ կան միշտ անբեղում...
 Զի դարերու, կեա՛նքի, մահուան պայքարն անեղ
 Մեզ կը զսնէ այլեւս կանգուն եւ ուռնացած
 Վերածաղկած հայրենիքի կեանքով շրթեղ,
 Իր վերելքի համբաներուն մէջ փառապանծ:

ՄԱՌԻ ԱԹՄԱՃԵԱՆ

